

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-63-10

Druk nr 3755

Warszawa, 21 grudnia 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. § 1. Kto zanieczyszcza wodę, powietrze lub powierzchnię ziemi substancją albo promieniowaniem jonizującym w takiej ilości lub w takiej postaci, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 1a. Jeżeli czyn określony w § 1 został popełniony w związku z prowadzeniem zakładu, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1a działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;

2) w art. 183 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew przepisom składowe, usuwa, przetwarza, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

3) w art. 184 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wyrabia, przetwarza, transportuje, przywozi z zagranicy, wywozi za granicę, gromadzi, składowe, przechowuje, posiada, wykorzystuje, posługuje się,

usuwa, porzuca lub pozostawia bez właściwego zabezpieczenia materiał jądrowy albo inne źródło promieniowania jonizującego, w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;

4) art. 185 otrzymuje brzmienie:

„Art. 185. § 1. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach lub istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi, sprawca

podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest ciężki uszczerbek na zdrowiu człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”;

5) w art. 186 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew obowiązkowi nie utrzymuje w należyтым stanie lub nie używa urządzeń zabezpieczających wodę, powietrze lub powierzchnię ziemi przed zanieczyszczeniem lub urządzeń zabezpieczających przed skażeniem promieniotwórczym lub promieniowaniem jonizującym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.⁴⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 8:

1) uchyla się lit. c;

2) dodaje się lit. f i g w brzmieniu:

„f) art. 127a i 128a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.⁵⁾),

g) art. 47a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.⁶⁾).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 127 dodaje się art. 127a w brzmieniu:

„Art. 127a. 1. Kto, naruszając zakazy obowiązujące w stosunku do roślin, zwierząt, grzybów objętych ochroną gatunkową, wchodzi w posiadanie okazów w liczbie większej niż nieznaczna, w takich warunkach lub w taki sposób, że ma to wpływ na zachowanie właściwego stanu ochrony gatunku,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

2) po art. 128 dodaje się art. 128a w brzmieniu:

„Art. 128a. 1. Kto zabija, niszczy, wchodzi w posiadanie lub handluje okazami gatunku, w liczbie większej niż nieznaczna, podlegającego ochronie na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, w takich warunkach lub w taki sposób, że ma to wpływ na zachowanie właściwego stanu ochrony gatunku,

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 46 i 47;

2) po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Kto, wbrew zakazom lub bez dochowania warunków, o których mowa w art. 4 – 13, 15, 17, 20 i 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1), produkuje, przywozi, wywozi,

wprowadza do obrotu, stosuje substancje kontrolowane lub substancje nowe oraz produkty, urządzenia i instalacje zawierające substancje kontrolowane, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.”;

3) odnośnik nr 3 otrzymuje brzmienie:

„³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1).”.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową.
- ²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Tekst mający znaczenie dla EWG) (Dz. Urz. UE L 328 z 06.12.2008, str. 28).
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228 i Nr 225, poz. 1474.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 191, poz. 1956 i Nr 243, poz. 2442, z 2005 r. Nr 157, poz. 1316, Nr 178, poz. 1479, Nr 180, poz. 1492 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 120, poz. 826, z 2007 r. Nr 75, poz. 492 i Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 20, poz. 106, Nr 62, poz. 504, Nr 166, poz. 1317 i Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 127, poz. 857.
- ⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 76, poz. 489 i Nr 119, poz. 804.
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1458 i Nr 203, poz. 1683 oraz z 2009 r. Nr 215, poz. 1664.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wdraża postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne, zwanej dalej „dyrektywą karną”.

Wdrożenie dyrektywy karnej ma na celu zapewnienie skuteczniejszej ochrony środowiska przez stosowanie sankcji karnych w odniesieniu do działań szkodliwych dla środowiska, które powodują lub mogą powodować znaczne szkody dotyczące stanu powietrza, w tym stratosfery, gleby, wody, zwierząt lub roślin, lub wpływają niekorzystnie na ochronę gatunków. Przewiduje się bowiem, że sankcje karne będą bardziej odstrasżające niż sankcje administracyjne lub odpowiedzialność cywilna za szkody wyrządzone w środowisku.

Proponuje się, aby wdrożenie dyrektywy karnej nastąpiło przez zmianę przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, zwanej dalej „Kodeksem karnym”, ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową.

W zasadniczej mierze są to zmiany przepisów zawartych w części szczególnej w rozdziale XXII „Przestępstwa przeciwko środowisku” Kodeksu karnego (przepisów art. 182 – 186), przewidujących odpowiedzialność karną za zachowanie polegające na: niszczeniu dziedzictwa przyrodniczego, zanieczyszczeniu lub skażeniu środowiska, nieodpowiednim postępowaniu z materiałami promieniotwórczymi, zaniedbywaniu wymaganych działań w zakresie ochrony środowiska, postępowaniu skutkującym powstaniem istotnej szkody w chronionym terenie lub obiekcie, spowodowaniu zdarzenia zagrażającego życiu, zdrowiu lub mieniu w wielkich rozmiarach (mającego m.in. postać gwałtownego wyzwolenia energii jądrowej, wyzwolenia promieniowania jonizującego, rozszerzania się substancji trujących), wyrabianiu, przetwarzaniu, gromadzeniu, posiadaniu, posługiwaniu się, handlowaniu substancją lub przyrządem wybuchowym, materiałem radioaktywnym, urządzeniem emitującym promieniowanie jonizujące lub innym przedmiotem lub substancją.

Zmiana art. 182 Kodeksu karnego polega na wdrożeniu postanowień art. 3 lit. a oraz d dyrektywy karnej.

Nowelizacja art. 182 § 1 Kodeksu karnego dokonuje zmiany określenia skutków zachowania podlegającego odpowiedzialności karnej przez zastąpienie dotychczasowych wyrazów „może to zagrazić życiu lub zdrowiu wielu osób lub spowodować zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach” wyrazami „może to zagrazić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach”.

Zmieniając art. 182 Kodeksu karnego projektowana ustawa utrzymuje jednocześnie dotychczasowe zagrożenie ustawowe, przewidujące za określony w przedmiotowym przepisie typ czynu zabronionego karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W art. 182 Kodeksu karnego proponuje się wprowadzenie typu kwalifikowanego czynu (art. 182 § 1), którego znamieniem kwalifikującym będzie popełnienie przestępstwa „w związku z prowadzeniem zakładu”, zagrożonego karą pozbawienia wolności w wymiarze od 6 miesięcy do lat 8 (art. 182 § 1a), oraz typu nieumyślnego tego przestępstwa, zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 3 (art. 182 § 3). Zaproponowane zagrożenia ustawowe zachowują spójność z zagrożeniami ustawowymi przewidzianymi za dotychczasowe typy przestępstw określone w art. 182 Kodeksu karnego.

Ponadto w art. 182 § 1 Kodeksu karnego proponuje się zastąpienie dotychczasowego wyrazu „ziemi” wyrazami „powierzchni ziemi”. Propozycja ta ma na celu usunięcie niespójności terminologicznej zachodzącej obecnie między przepisami Kodeksu karnego a przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, stanowiącej w art. 3 pkt 25, że przez „powierzchnię ziemi” rozumie się naturalne ukształtowanie terenu, glebę oraz znajdującą się pod nią ziemię do głębokości oddziaływania człowieka.

Zmiana art. 183 § 1 Kodeksu karnego polega na wdrożeniu postanowień art. 3 lit. b dyrektywy karnej.

Proponowana zmiana wskazuje, że określone w art. 183 § 1 Kodeksu karnego zachowanie podlega odpowiedzialności karnej, w przypadku gdy zagraża życiu lub zdrowiu choć jednej osoby oraz gdy jego skutkiem jest istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach. Utrzymuje ona jednocześnie dotychczasowe zagrożenie ustawowe przewidziane w art. 183 § 1 Kodeksu karnego, w postaci kary pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do lat 5.

Zmiana art. 184 § 1 Kodeksu karnego polega na wdrożeniu postanowień art. 3 lit. e dyrektywy karnej.

Proponowana zmiana, uzupełniając w art. 184 § 1 Kodeksu karnego znamiona czynu zabronionego o czynności sprawcze odnoszące się do materiału jądrowego lub innego źródła promieniowania jonizującego, przewiduje, że odpowiedzialności karnej będzie podlegał ten kto „wyrabia, przetwarza, transportuje, przywozi z zagranicy, wywozi za granicę, gromadzi, składowe, przechowuje, posiada, wykorzystuje, posługuje się, usuwa, porzuca lub pozostawia bez właściwego zabezpieczenia materiał jądrowy albo inne źródło promieniowania jonizującego”. Uzupełnia ona również znamiona strony przedmiotowej czynu o możliwość spowodowania „istotnego obniżenia jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi”. Ponadto proponowana regulacja dookreśla, podobnie jak w przypadku art. 183 § 1 Kodeksu karnego, potencjalne skutki zachowania sprawcy. Projektowana ustawa utrzymuje jednocześnie dotychczasowe zagrożenie ustawowe, przewidujące za określony w art. 184 § 1 Kodeksu karnego czyn karę pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do lat 5.

Zmiana art. 185 Kodeksu karnego polega na wdrożeniu postanowień art. 3 lit. a oraz d dyrektywy karnej.

W art. 185 § 1 Kodeksu karnego proponuje się dodanie nowego znamienia określającego następstwo czynu zabronionego w postaci „istotnego obniżenia jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi”, przy pozostawieniu niezmienionego, w stosunku do stanu obecnie obowiązującego, ustawowego zagrożenia karą pozbawienia wolności w wymiarze od 6 miesięcy do lat 8.

Z zakresu normowania dotychczasowego art. 185 § 2 Kodeksu karnego, określającego zagrożony karą pozbawienia wolności w wymiarze od lat 2 do 12 typ kwalifikowany przez następstwo w postaci śmierci człowieka lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu wielu osób, proponuje się wyodrębnienie dwóch typów kwalifikowanych, ze zróżnicowanymi zagrożeniami, tj.:

- 1) typu określonego w proponowanym § 2 – kwalifikowanego następstwem w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu człowieka, zagrożonego karą pozbawienia wolności w wymiarze od roku do lat 10,
- 2) typu określonego w proponowanym § 3 – kwalifikowanego następstwem w postaci śmierci człowieka, zagrożonego karą pozbawienia wolności w wymiarze od lat 2 do 12.

Proponowany art. 185 § 2 Kodeksu karnego nie modyfikuje zagrożenia ustawowego typu czynu kwalifikowanego przez następstwo w postaci śmierci człowieka. Dokonuje on natomiast zmiany, w zakresie odnoszącym się do czynów kwalifikowanych przez następstwo w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, polegającej na obniżeniu zagrożenia ustawowego w stosunku do obowiązującego stanu prawnego (kara pozbawienia wolności od roku do 10 lat pozbawienia wolności, w miejsce dotychczasowego zagrożenia karą od lat 2 do 12).

Proponowana zmiana art. 186 § 1 Kodeksu karnego polega na zastąpieniu dotychczasowych wyrazów „ziemi” i „promieniowaniem radioaktywnym lub jonizującym” odpowiednio wyrazami „powierzchni ziemi” i „skażeniem promieniotwórczym lub promieniowaniem jonizującym”. Zmiana ta ma na celu usunięcie niespójności terminologicznej zachodzącej między przepisami Kodeksu karnego a przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej, w szczególności ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe.

W art. 2 projektowanej ustawy zawarto nowelizację ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, która ma na celu wdrożenie art. 6 i 7 dyrektywy karnej.

Ustawa z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary przewiduje w art. 16 ust. 1 pkt 8 odpowiedzialność podmiotu zbiorowego, jeżeli wskazana w jej art. 3 osoba popełniła przestępstwo przeciwko środowisku, określone w art. 181 – 184 oraz 186 – 188 Kodeksu karnego. Mając więc na uwadze postanowienia art. 6 i 7 dyrektywy karnej w przedmiotowej ustawie proponuje się rozszerzenie odpowiedzialności podmiotów zbiorowych o typy czynów zabronionych, na podstawie których mogą być kwalifikowane przestępstwa przewidziane w dyrektywie karnej, tj. o czyny zabronione określone w przepisach art. 127a i 128a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz art. 47a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową. W tym celu w art. 16 w ust. 1 w pkt 8 omawianej ustawy stanowiącemu, że: „(...) Podmiot zbiorowy podlega odpowiedzialności na podstawie ustawy, jeżeli osoba, o której mowa w art. 3, popełniła przestępstwo (...) przeciwko środowisku, określone w:” proponuje się dodać lit. f oraz g w brzmieniu:

„f) art. 127a i 128a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.),

g) art. 47a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.).”.

Ponadto z uwagi na fakt, że obecny art. 16 ust. 1 pkt 8 odsyła w lit. c do art. 19 ustawy z dnia 30 lipca 2004 r. o międzynarodowym obrocie odpadami, uchylonej ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów, w projektowanej ustawie proponuje się uchylenie w ww. art. 16 w pkt 8 lit. c.

W art. 3 projektu ustawy zawarto nowelizację ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, która ma na celu wdrożenie art. 3 lit. f oraz g dyrektywy karnej.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody przewiduje w art. 127 pkt 2 lit. e odpowiedzialność za wykroczenie, zagrożone karą aresztu lub grzywny, polegające na umyślnym naruszeniu zakazów obowiązujących w stosunku do roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową. Zakazy te wypełniają znamiona w zakresie posiadania lub przywłaszczania okazów gatunków chronionych flory i fauny. Obowiązujące przepisy nie przewidują jednak typu czynu zabronionego, stanowiącego przestępstwo, określającego zachowania polegające na posiadaniu i przywłaszczaniu okazów chronionych gatunków dzikiej fauny i flory, w przypadku gdy dotyczy to znacznej ilości takich okazów i ma wpływ na zachowanie ich gatunku.

Proponuje się więc dodanie do przedmiotowej ustawy przepisów (art. 127a) przewidujących odpowiedzialność karną za przestępstwo polegające na posiadaniu takiej liczby chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, która na zachowanie tego gatunku ma wpływ większy niż nieznaczny. W proponowanym art. 127a wprowadza się dwa typy przestępstw (typ umyślny i typ nieumyślny) polegających na wejściu w posiadanie roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, w liczbie większej niż nieznaczna, w takich warunkach lub w taki sposób, że ma to wpływ na zachowanie właściwego stanu ochrony gatunku. W przypadku przestępstwa umyślnego projekt przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, natomiast w przypadku przestępstwa nieumyślnego – grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Do przedmiotowej ustawy proponuje się też dodanie przepisów określających odpowiedzialność karną za przestępstwo polegające na zabijaniu, niszczeniu, wchodzeniu w posiadanie lub handlu okazami gatunku, w liczbie większej niż nieznaczna, podlegającego

ochronie na podstawie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, w takich warunkach lub w taki sposób, że ma to wpływ na zachowanie właściwego stanu ochrony gatunku (art. 128a). W proponowanym art. 128a wprowadza się dwa typy przestępstw (typ umyślny i typ nieumyślny) polegających na zabiciu, niszczeniu, wejściu w posiadanie lub handlu okazami chronionymi gatunku, w liczbie większej niż nieznaczna, w takich warunkach lub w taki sposób, że ma to wpływ na zachowanie właściwego stanu ochrony gatunku.

W art. 4 projektu ustawy zamieszczono nowelizację ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową, która ma na celu wdrożenie postanowień art. 3 lit. i dyrektywy karnej.

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową przewiduje (w art. 38 – 47), że zaniechanie prowadzenia ewidencji substancji, niedokonywanie oznakowania produktów i urządzeń, nieposiadanie karty urządzenia, prowadzenie działalności bez świadectwa kwalifikacji oraz używanie substancji wbrew zakazom wynikającym z przepisów prawa krajowego i wskazanych przepisów prawa Unii Europejskiej, stanowi wykroczenie.

Mając na uwadze konieczność wdrożenia do polskiego porządku prawnego postanowienia art. 3 lit. i dyrektywy karnej, proponuje się przekształcić określone w art. 46 i 47 przedmiotowej ustawy typy wykroczeń w czyny będące przestępstwami, zagrożonymi:

- 1) grzywną, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2 – w przypadku przestępstw umyślnych,
- 2) grzywną albo karą ograniczenia wolności – w przypadku przestępstw nieumyślnych.

W tym celu proponuje się uchylene art. 46 i 47 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową z jednoczesnym dodaniem w ich miejsce art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. 1. Kto, wbrew zakazom lub bez dochodzenia warunków, o których mowa w art. 4 – 13, 15, 17, 20 i 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1), produkuje, przewozi, wywozi, wprowadza do obrotu, stosuje substancje kontrolowane lub substancje nowe oraz produkty, urządzenia

i instalacje zawierające substancje kontrolowane, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.”.

Proponowana w art. 47a wysokość zagrożeń ustawowych pozostaje w adekwatnej relacji do istoty penalizowanych zachowań i abstrakcyjnego stopnia ich społecznej szkodliwości, z należyтым zróżnicowaniem grożących kar w zależności od rodzaju strony podmiotowej, z jaką działa sprawca tych czynów.

Ponadto z uwagi na fakt, że obecny odnośnik nr 3 do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową odsyła do nieobowiązującego, od dnia 1 stycznia 2010 r., rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, w projektowanej ustawie proponuje się nadanie przedmiotowemu odnośnikowi brzmienia uwzględniającego aktualne rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

Objęte projektowaną ustawą rozwiązania, w zakresie zagrożeń ustawowych przewidzianych za poszczególne typy przestępstw, są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów i spójne ze strukturą zagrożeń ustawowych przewidzianych w obowiązujących przepisach części szczególnej rozdziału XXII „Przestępstwa przeciwko środowisku” Kodeksu karnego. Odpowiadają one również wymogom wynikającym z dyrektywy karnej.

Projekt założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (w którym przedstawiono brzmienie proponowanych przepisów wdrażających dyrektywę karną) został skierowany w celu zaopiniowania do Rady Legislacyjnej. Zgłoszone przez Radę Legislacyjną uwagi do proponowanych w projekcie założeń rozstrzygnięć zostały uwzględnione.

Projekt ustawy, opracowany na podstawie założeń do projektu, również został przekazany do zaopiniowania Radzie Legislacyjnej.

Proponuje się aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia (art. 5).

Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy karnej przedmiotowy projekt ustawy, jako wdrażający w życie przepisy niezbędne do wykonania tej dyrektywy, powinien wejść w życie przed dniem 26 grudnia 2010 r.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw był zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska. Do projektu ustawy nie wpłynęły zgłoszenia podmiotów w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na funkcjonariuszy publicznych, w tym sędziów, prokuratorów, funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej.

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na osoby fizyczne będące adresatami wynikających z nich norm oraz sprawcami określonych w nich przestępstw, przez stworzenie podstawy do pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej, oraz przedsiębiorców, w zakresie, w jakim mogą ponosić odpowiedzialność na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

2. Konsultacje

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw został poddany konsultacjom społecznym, zgodnie z § 12 ust. 5 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, z następującymi podmiotami:

- 1) Sądem Najwyższym,
- 2) Krajową Radą Sądownictwa,
- 3) Stowarzyszeniem Sędziów Polskich „Iustitia”,
- 4) Naczelną Radą Adwokacką,
- 5) Krajową Izbą Radców Prawnych,
- 6) Stowarzyszeniem Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej,
- 7) Radą Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
- 8) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych „LEWIATAN”,
- 9) Business Centre Club,
- 10) Polskim Klubem Ekologicznym,
- 11) Polskim Towarzystwem Przyjaciół Przyrody „Pro Natura”,
- 12) Centrum Prawa Ekologicznego,
- 13) Polską Zieloną Siecią,
- 14) Stowarzyszeniem Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami.

Sąd Najwyższy pozytywnie zaopiniował rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy. Pozostałe z ww. podmiotów nie zgłosiły uwag do projektu ustawy.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało skutków dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Należy bowiem zaznaczyć, że wdrożenie postanowień dyrektywy karnej do polskiego porządku prawnego nie będzie się wiązało ze znacznym zwiększeniem, w stosunku do obecnego stanu faktycznego, zadań sądów, prokuratury, Policji i Straży Granicznej. Postępowania w sprawach o przestępstwa przeciwko środowisku stanowią niewielką ilość przypadków w stosunku do liczby prowadzonych postępowań w sprawach o inne przestępstwa. Nie przewiduje się tym samym konieczności zwiększenia wydatków na dodatkowe zatrudnienie we wskazanych jednostkach budżetowych.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 roku w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L. 328 z 6.12.2008, str. 28)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

Lp.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.*	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
1.	art. 2 lit. a	definicja „bezprawny”- oznacza naruszający: (i) akty prawne przyjęte na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymienione w załączniku A; lub (ii) w odniesieniu do działań objętych traktatem Euratom – akty prawne przyjęte na mocy traktatu Euratom i wymienione w załączniku B; lub (iii) ustawę lub przepisy administracyjne państwa członkowskiego lub decyzję podjętą przez właściwy organ państwa członkowskiego, wprowadzające w życie	N	Art. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny	"bezprawny" oznacza naruszający, wskazane w załącznikach do Dyrektywy karnej, akty prawa wspólnotowego lub ustawę albo przepisy administracyjne państwa członkowskiego lub decyzję podjętą przez właściwy organ państwa członkowskiego, wprowadzające w życie akty prawne Wspólnoty, o których mowa w załącznikach. Przepisy aktów prawa wspólnotowego wymienione we wskazanych powyżej załącznikach	

		akty prawne Wspólnoty, o których mowa w ppkt (i) lub (ii);			zostały implementowane i stanowią powszechnie obowiązujące przepisy prawa krajowego. Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny określającym warunki odpowiedzialność karnej i strukturę przestępstwa, bezprawność jest elementem tej struktury. Przestępstwo jest bowiem definiowane jako czyn bezprawny, karalny, karygodny i zawiniony. Bezprawność oznacza naruszenie przez czyn normy sankcjonowanej, przy braku okoliczności uzasadniających takie naruszenie, z uwagi na konflikt dóbr chronionych prawem. Dlatego też definicja bezprawności określona w Dyrektywie karnej nie powinna być utożsamiana z pojęciem „bezprawności” zdefiniowanym na gruncie prawa karnego, ale z używanymi w polskim prawie określeniami „sprzeczny zobowiązującymi przepisami” lub „wbrew przepisom prawa”.	
2.	art. 2 lit. b	definicja „chronione gatunki dzikiej fauny i flory” oznacza: (i) do celów art. 3 lit. f) – gatunki wymienione w: - załączniku IV do dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych	N	Art. 5 pkt 1a i 1b ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	Definicje „chronionych gatunków dzikiej fauny i flory” oraz „siedliska na terenie chronionym” zostały implementowane do prawa krajowego na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Definicja „gatunku będącego przedmiotem zainteresowania Wspólnoty” oraz „gatunku o znaczeniu priorytetowym”	

		<p>oraz dzikiej fauny i flory [3],</p> <p>- załączniku I dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa [4] oraz o których mowa w art. 4 ust. 2 tej dyrektywy;</p> <p>(ii) do celów art. 3 lit. g) gatunki wymienione w załączniku A lub B do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi;</p>			<p>odpowiada treści definicji chronionych gatunków dzikiej fauny i flory określonej w Dyrektywie karnej.</p>	
3	art. 2 lit. c	<p>Definicja „siedliska na terenie chronionym” oznacza siedlisko gatunku, w którego przypadku określony obszar sklasyfikowano – zgodnie z art. 4 ust. 1 lub 2 dyrektywy 79/409/EWG – jako obszar specjalnej ochrony lub siedlisko przyrodnicze, lub siedlisko gatunku, w którego przypadku określony teren wskazano – zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG – jako specjalny obszar ochrony;</p>	N	<p>Art. 5 pkt 2b ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody</p>	<p>Definicja „siedliska na terenie chronionym” pokrywa się zakresowo z definicją „obszaru Natura 2000”, o którym mowa w przepisach ustawy o ochronie przyrody.</p>	
4	art. 3 lit. a	<p>zrzucanie, emisja lub wprowadzanie takich ilości substancji lub promieniowania jonizującego do powietrza, gleby lub wody, które powodują lub mogą spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody lub dla zwierząt lub roślin</p>	T	<p>Art. 1 pkt 1 i 4 projektu ustawy – proponowane brzmienie art. 182 § 1 i 2 oraz art. 185 § 1 - 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny;</p>	<p>1) art. 182 § 1 i 2 otrzymują brzmienie: „Art. 182. § 1. Kto zanieczyszcza wodę, powietrze lub powierzchnię ziemi substancją albo promieniowaniem jonizującym w takiej ilości lub w takiej postaci, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody,</p>	

				<p>Art. 186 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny</p>	<p>powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;</p> <p>2) art. 185 otrzymuje brzmienie: „Art. 185. § 1. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach lub istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>§ 2. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest ciężki uszczerbek na zdrowiu człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					wolności od roku do lat 10. § 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”.
5	art. 3 lit. b	zbieranie, transport, odzysk lub unieszkodliwianie odpadów, w tym nadzór nad tymi działaniami oraz późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów, w tym także działania podejmowane następnie w charakterze sprzedawcy lub pośrednika (zagospodarowanie odpadów), które powodują lub mogą spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody, lub dla zwierząt lub roślin	T	Art. 1 pkt 2 i 4 projektu ustawy – proponowane brzmienie art. 183 § 1 oraz art. 185 § 1 - 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny	1) w art. 183 § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Kto wbrew przepisom składa, usuwa, przetwarza, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”; 2) art. 185 otrzymuje brzmienie: „Art. 185. § 1. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2

					<p>jest zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach lub istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>§ 2. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest ciężki uszczerbek na zdrowiu człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.</p> <p>§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”.</p>	
6	art.3 lit. c	przemieszczanie odpadów, jeśli działanie to wchodzi w zakres zastosowania art. 2 ust. 35 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów i jest dokonywane w znacznych ilościach, bez względu na to, czy odbywa się w ramach jednego przemieszczenia czy kilku przemieszczeń, które okazują się ze sobą powiązane	N	Art. 183 § 4 i 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny	W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów określono postępowanie i organy właściwe do wykonywania zadań z zakresu międzynarodowego przemieszczania odpadów, a wynikające z rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 roku w sprawie	

					<p>przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str.1), oraz kary pieniężne za naruszenie obowiązków w zakresie międzynarodowego przemieszczania odpadów. W przepisie art. 31 przedmiotowej ustawy wprowadzono nowe typy wykroczeń związanych z naruszeniem przepisów dotyczących przemieszczania odpadów, a w art. 37 dokonano zmiany art. 183 k.k. polegającej na weryfikacji i uzupełnienia znamion określających czynność sprawczą w niniejszym przepisie karnym poprzez dodanie określenia „ transportuje” i „dokonuje odzysku”. W art. 183 § 4 k.k. uregulowano odpowiedzialność karną za zachowanie polegające na przywożeniu odpadów z zagranicy lub ich wywożeniu wbrew przepisom, a w art. 183 § 5 k.k. za przywożenie z zagranicy lub wywożenie odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zgłoszenia lub zezwolenia, albo wbrew ich warunkom.</p> <p>Dodatkowo należy wskazać, iż w przepisie przewidziano odpowiedzialność za nieumyślne popełnienie wszystkich czynów dotyczących niewłaściwego postępowania z odpadami.</p> <p>Uzupełnieniem art. 183 k.k. jest</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					art. 185 k.k., który ustanawia typy kwalifikowane poprzez wystąpienie następstw czynów stypizowanych w art. 183 § 1 i 3 k.k.	
7	art. 3 lit. d	eksploatacja zakładu, w którym prowadzona jest działalność niebezpieczna lub w którym są składowane lub wykorzystywane niebezpieczne substancje bądź preparaty oraz która, poza zakładem, powoduje lub może spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody, lub dla zwierząt lub roślin	T	Art. 1 pkt 1 i 4 projektu ustawy – proponowane brzmienie art. 182 § 1, 1a i 3 oraz art. 185 § 1-3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny	1) art. 182 otrzymuje brzmienie: „Art. 182. § 1. Kto zanieczyszcza wodę, powietrze lub powierzchnię ziemi substancją albo promieniowaniem jonizującym w takiej ilości lub w takiej postaci, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. § 1a. Jeżeli czyn określony w § 1 został popełniony w związku z prowadzeniem zakładu, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. § 3. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1a działa	

					<p>nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”;</p> <p>2) art. 185 otrzymuje brzmienie: „Art. 185. § 1. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach lub istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>§ 2. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest ciężki uszczerbek na zdrowiu człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.</p> <p>§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 182 § 1 lub 1a, art. 183 § 1 lub 3 lub w art. 184 § 1 lub 2 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.”.</p>	
8	art. 3 lit. e	produkcja, przetwarzanie, obsługa, wykorzystywanie, posiadanie,	T	Art. 1 pkt 3 projektu	W art. 184 § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Kto wyrabia,	

		przechowywanie, transport, przywóz, wywóz i usuwanie materiałów jądrowych lub innych niebezpiecznych substancji radioaktywnych, które powodują lub mogą spowodować śmierć lub poważne uszkodzenie ciała lub znaczną szkodę dla jakości powietrza, jakości gleby lub jakości wody, lub dla zwierząt lub roślin		ustawy – proponowane brzmienie art. 184 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny	przetwarza, transportuje, przywozi z zagranicy, wywozi za granicę, gromadzi, składowuje, przechowuje, posiada, wykorzystuje, posługuje się, usuwa, porzuca lub pozostawia bez właściwego zabezpieczenia materiał jądrowy albo inne źródło promieniowania jonizującego, w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;	
9	art. 3 lit. f	zabijanie, niszczenie, posiadanie lub przywłaszczanie sobie okazów chronionych gatunków dzikiej fauny lub flory, z wyjątkiem przypadków gdy postępowanie to dotyczy nieznacznej ilości takich okazów i ma nieznaczny wpływ na zachowanie gatunków	T	Art. 3 pkt 1 projektu ustawy – proponowane brzmienie art. 127a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	Po art. 127 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody dodaje się art. 127a w brzmieniu: „Art. 127a. 1. Kto, naruszając zakazy obowiązujące w stosunku do roślin, zwierząt, grzybów objętych ochroną gatunkową, wchodzi w posiadanie okazów w liczbie większej niż nieznaczna, w	

					<p>takich warunkach lub w taki sposób, że ma to wpływ na zachowanie właściwego stanu ochrony gatunku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;</p>	
10	art. 3 lit. g	handel okazami chronionych gatunków dzikiej fauny lub flory, ich częściami lub pochodnymi, z wyjątkiem przypadków gdy postępowanie takie dotyczy nieznaczej liczby takich okazów i ma nieznaczny wpływ na zachowanie gatunków	T	Art. 3 pkt 2 projektu ustawy – proponowane brzmienie art. 128a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	<p>Po art. 128 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody dodaje się art. 128a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 128a. 1. Kto zabija, niszczy, wchodzi w posiadanie lub handluje okazami gatunku, w liczbie większej niż nieznaczna, podlegającego ochronie na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi, w takich warunkach lub w taki sposób, że ma to wpływ na zachowanie właściwego stanu ochrony gatunku, podlega karze pozbawienia</p>	

					<p>wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”.</p>	
11	art. 3 lit. h	jakiegokolwiek postępowanie, które powoduje znaczne zniszczenie siedliska przyrodniczego na terenie chronionym	N	Art. 187 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny	<p>Odpowiedzialność karną za zachowania polegające na powodowaniu znacznego zniszczenia siedliska przyrodniczego na terenie chronionym reguluje art. 187 k.k.</p> <p>Zgodnie z treścią przedmiotowego przepisu, odpowiedzialność ponosi każdy, kto „niszczy, poważnie uszkadza lub istotnie zmniejsza wartość przyrodniczą prawnie chronionego terenu lub obiektu, powodując istotną szkodę”. W myśl art. 187 § 2 k.k. karalne jest również nieumyślne działanie sprawcy. Siedlisko przyrodnicze na terenie chronionym stanowi, zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, teren prawnie chroniony, podobnie jak inne kategorie terenów związanych ze szczególną ochroną przyrody.</p> <p>Wobec powyższego przepisy</p>	

					Kodeksu karnego zawierają znamiona typu czynu zabronionego tożsame ze wskazanymi w art. 3 lit. h Dyrektywy karnej.	
12	art. 3 lit. i	produkcja, przywóz, wywóz, wprowadzanie do obrotu lub wykorzystywanie substancji zubożających warstwę ozonową	T	Art. 4 pkt 2 projektu ustawy – proponowane brzmienie art. 47a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową	Po art. 47 dodaje się art. 47a w brzmieniu: „Art. 47a. 1. Kto, wbrew zakazom lub bez dochowania warunków, o których mowa w art. 4-13, 15, 17, 20 i 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1), produkuje, przywozi, wywozi, wprowadza do obrotu, stosuje substancje kontrolowane lub substancje nowe oraz produkty, urządzenia i instalacje zawierające substancje kontrolowane, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.”	
13	Art. 4	Państwa członkowskie zapewniają, by podżeganie do postępowania umyślnego, o którym mowa w art. 3, oraz pomocnictwo	N	Art. 18 i 19 ustawy z dnia 6 czerwca	Art. 4 Dyrektywy karnej nie wymaga implementacji ze względu na obowiązujące brzmienie art. 18 i 19	

		w jego podejmowaniu podlegały karze jako przestępstwa karne.		1997 r. – Kodeks karny	Kodeksu karnego, który ustanawia odpowiedzialność za podżeganie i pomocnictwo, przewidując jednocześnie wymierzenie kary w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo.	
14	Art. 5	Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym.	N	j.w.	j.w.	
15	Art. 6 i 7	<p>Art. 6:</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by osoby prawne mogły podlegać odpowiedzialności za przestępstwa, o których mowa w art. 3 i 4, jeśli przestępstwa te zostały popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę zajmującą pozycję kierowniczą w strukturze osoby prawnej, działającą indywidualnie lub jako członek organu osoby prawnej, w oparciu o:</p> <p>a) prawo do reprezentowania osoby prawnej;</p> <p>b) uprawnienia do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej; lub</p> <p>c) uprawnienia do sprawowania kontroli w strukturach osoby prawnej.</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają również, by osoby prawne mogły podlegać odpowiedzialności w przypadku, gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 3 i 4, na korzyść osoby prawnej, przez osobę pozostającą pod jej zwierzchnictwem.</p> <p>3. Odpowiedzialność osób prawnych</p>	T	<p>Art. 2 projektu ustawy – proponowane dodanie lit. f i g w art. 16 w ust. 1 w pkt 8 ustawy z dnia 2 października 2001 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary</p>	<p>W art. 16 w ust. 1 w pkt 8 ustawy z dnia 2 października 2001 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary dodaje się lit. f i g w brzmieniu:</p> <p>„f) art. 127a i 128a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.⁵⁾),</p> <p>g) art. 47a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.⁶⁾).”</p>	

		<p>na podstawie ust. 1 i 2 nie wyklucza postępowania karnego przeciwko osobom fizycznym, które są sprawcami, podżegaczami lub pomocnikami w popełnianiu przestępstw, o których mowa w art. 3 i 4.</p> <p>Art. 7:</p> <p>Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by osoby prawne podlegające odpowiedzialności za przestępstwo zgodnie z art. 6 podlegały skutecznym, proporcjonalnym i odstraszającym sankcjom karnym.</p>				
--	--	---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PPROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANAEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	
	W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz.U. Nr 197, poz. 1661, z późn. zm.) w art. 16 w ust. 1 w pkt 8 uchyla się lit. c.	Przepis wynika z zasad techniki prawodawczej.
Art. 2 pkt 1		
Art. 5	Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.	Przepis wynika z zasad techniki prawodawczej.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 12 grudnia 2010 r.

DPUE - 920 - 544 - 10/MD/6

SM-2812

dot.: RM-10-63-10 z 08.12.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działaniach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z ufowania
Ministra Spraw Zagranicznych
Maciej Berek
Pełnomocnik Stani
Maciej Szpak

Do wiadomości:

Pan Andrzej Kraszewski
Minister Środowiska